

N:o 183.

Af herr **J. A. Fjällbäck**, om höjning af beväringssmannaskapets dagaflöning.

I Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, n:o 31, angående förändrad lydelse i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885 anför chefen för landförsvarsdepartementet å sid. 21, bland annat, att »en ytterligare nedsättning i kostnaden för försvaret med ett ganska afsevärdt belopp skulle kunna vinnas derigenom, att dagaflöningen för de värnpligtige bestämdes till 10 öre i stället för 20 öre, med hvilket belopp nämnda aflöningsförmån nu utgår».

Då ryktet om ett kongl. förslag till värnpligtens utsträckning först nådde allmänheten, bebådade man, för att bättre bereda jordmännen för hvad som komma skulle, en ökning af beväringens dagaflöning till en krona. Och ännu lär denna uppgift bäras omkring i bygderna, för att göra det nu framlagda kongl. förslaget mindre oantagligt. Att emellertid detta förslag, långt ifrån att föreslå en ökning af de värnpligtiges dagpenning, tvärt om bebådar en ytterligare nedsättning i deras nuvarande orimligt låga aflöning, en nedsättning, som således ganska snart torde vara att förvänta, derom tåga förslagens vänner.

För min del anser jag, att om en utsträckning af öfningstiden skall ifrågasättas, så böra åtminstone de värnpligtige därför erhålla

en skälig ersättning för de dagsverken, som för dem gå förlorade under öfningstiden. Den allra största delen af våra värnpligtige utgöres af fattigt folk, hvilkas enda tillgång är deras arbetskraft. Och då staten beröfvar dem denna tillgång just under den årstid, då de lättast skulle kunna skaffa sig förtjenst, böra de också erhålla en ersättning, så pass tillräcklig att de icke genom statens förvällande nödgas lida brist och nöd under tiden närmast efter slutad väpenöfning, då de i allmänhet icke kunna antagas genast erhålla något stadigvarande arbete.

Under förutsättning att ofvan nämnda kongl. proposition varder af Riksdagen antagen, tillåter jag mig för den skull att föreslå,

att dagafföningen för de värnpligtige höjes från nuvarande 20 öre till en krona.

Stockholm den 2 april 1891.

J. A. Fjällbäck.
